

2008 Güney Yarışı Günlüğü

Tekne: Bluemoon, Beneteau First 27.7

Ekiptekiler: Onur Orçun Çuhadar, Arda Cezzar, Can Tunca, Cahit Benel, Mert Ulufi, Ali Bulut, Emre Ertan

11 Temmuz 2008 1.GÜN

Ekip 7 kişiden oluşuyor. Herkes kendini şartlamış hedeflemiş sonuna kadar gidecekler diye. Bütün hafta boyunca yapılan hazırlıklar artık tamamlanmış ve starta doğru yola koyuluyor tekne. Start alındı ve yola koyuldu, yolun çoğunluğu boyunca balon açılarak gidiliyor ve Bluemoon hayatı boyunca belki de bir daha göremeyeceği hızlara ulaşıyor. Gps'ten 13 mil gören ekip dehşete kapılıyor. Balon insanı çok yorduğundan dönüşümlü olarak kullanılıyor. Kimisi iki saat kimisi 4 saat balon kullanıyor. Cahit Benel bu işte usta. Dümen değişimleri de gerçekleşiyor, bu yarış tamamı ile dayanıklılık ve sabır yarışı, ekip kendinden her zamanki gibi emin. Herkes acıksa da tabii haliyle teknede ocak bulunduğu ama tüp maalesef ayarlanamadığı için sıcak yemek dönmüyor, Cahit'in hazırladığı sandviçleri ve tekneye bol bol alınan hıyarları yemek durumunda kalıyoruz. Balonun başındaki Cahit kaptan balon mandarının kaçırıldığını fark ediyor, her seferinde balonu indirip yıpranan ipi kesip yola devam ediyoruz. En sonunda ip daha fazla kısılamayacak noktaya geliyor ve balonu indirmek zorunda kalıyoruz. Cenova açıp azgın denizin ortasında hedefimize doğru devam ediyoruz. Yavaş yavaş gece kararıyor ve zaten 27-28 knot olan rüzgar hızı hiç yavaşlamıyor. Deniz trafiği yolundan giden teknemiz gecenin de kararması ile tankerleri görmekte zorlanıyor ve bumbada balançinanın olmaması ile birlikte camadan vuramadıklarından çok ilginç ilerliyor. Dönüşümlü olarak herkes yukarıda görevinin başına geçiyor ve gece birkaç tehlikeli kavança ile sağ salim atlatılıyor.

2.Gün

Durmak yok yola devam, gece ağır şekilde tekne kullanan mürettebata yarı dinlenmiş yarı yorgun geri kalan ekip takviyede bulunuyor. İlginç bir şekilde bütün gece bizi döven deniz bu sefer insaf göstermiş ve sabah altı sularında çok sakin bir hava yaşanıyor. Rüzgar 16-20 knot arası değişiyor ama dalga hafiflemiş ve güneş açtığı için insanların morali yerinde artık. Etabın bitişine çok az kalmış Çanakkale boğazına girmiş bulunmaktayız. Saat 06:32 arkamızdaki son model Beneteau Oceanis 46 ile kapışırken ve biz geçerken, ekip Can Tunca, sadece 15 dakikalığına dümen tutmak isteyen Cahit Benel ve Mert Ulufi bir anda çat diye bir ses duyuyor. Uzatmanın tekrar boşaldığını zanneden ekip, dümenin KIRILDIĞINI görünce dehşete kapılıyor ve bir yandan tayfayı ayaklandırmaya çalışıyorlar bir yandan da yelkenleri boşlayıp tekneyi sabit tutmaya çalışıyorlar. Herkes uyandıktan sonra çok kısa bir sürede Sahil Güvenliğe telsizden haber veriliyor ve bu esnada yelkenleri katlayarak, sahil güvenliğinin gelmesini bekliyoruz. Tekne artık tankerlerin geçiş noktasında ve dümeni yok, bunu şöyle anlatabiliriz 120 km giden bir araçtasın ve direksiyonu çalışmıyor. Bu kadar tehlikenin ortasında sağımızdan bir adet büyük okyanus tankeri zannedersen Çin'den geliyor, solumuzdan da gebeş gibi bir tane Cruise gemisi geçiyor. Biz bu esnada

tankerlerden kaçmak için tornistan verip teknenin kışına ağırlık bastırarak centerboard usûlü tekneyi döndürmeye çalışıyoruz . Ağırlıktan kastım tabii ki biz. Sahil güvenlik bizi çekmek için geldikten sonra dertler bitmedi, meğer sahil güvenlikçiler tekne çekmezlermiş normalde bize istisnai bir durum yaptılar ve çektiler. İşte bu durumda da bazı değişik durumlar yaşandı. Tam olarka bağlanamadığı için tekne çok sevdiğimiz deniz suları bizi resmen orakladı. Yavaş çekim olarak suyun yüzümüze geldiğini hissettik ve geri çekilmedik. Daha sonra tek yanaştırabilecekleri yerin Gelibolu Tersanesi olduğunu öğrendik ve orası da tankerlerin yapıldığı bir yermiş . Haliyle iskele denizden 3 metre yüksekte idi ve iskeleye çıkmak için kocaman tekerlekleri tırmanmak durumunda kaldık.Tabii birçok faydası oldu bu tersanenin, aç kalan mürettebat bol karbonhidratlı fabrika yemeklerinden yedi ve resmen enerji topladı. Dümeni çıkartmamız gerekiyordu pek bir faydası yoktu çünkü bize. Elimizdeki tek ingiliz anahtarını denize düşürerek dümeni çıkarttıktan sonra Onur Çuhadar, Arda Cezzar ve tersaneden birkaç eleman Tersane müdürü Ağa'nın buyruğu ile Gelibolu'daki alimünyum kaynakçısı Ahmet Usta'ya dümeni tamir ettirmeye gitti. Ahmet usta vurarak kırarak ısıtarak bir şekilde dümenimizi tamir etti ve biz de, Çanakkaleye o kırık dümenle sağ salim ulaştık.

Moraller çökmüştü, herkes planlarını dört günlük Bodrum'daki yarışlara ve gece hayatına göre yapmıştı. Bütün arkadaşlara haber verilmiş teknele Bodrum'a geleceğiz diye, tabii bütün hayaller suya gömüldüğü için mürettebatın büyük bir eğlenceye ihtiyacı vardı ve o da Rakı Balık ikilisi idi. Ekip afiyetle balıkları ve rakıyı içtikten sonra, tekneye geri döndü ve rüzgarçor adlı Arda Cezzar ve Cahit Benel ikilisinin yarattığı çakma Ghost sistemi ile ertesi gün Çanakkale'den ayrılmak üzere uyumaya koyuldu.

Not: Rüzgarçor o kadar işe yaradı ki ben 3 polar artı bere ile yattım ancak bütün rüzgarı üstüme yiyordum.

3.Gün

Artık geri dönüş zamanı idi ilk ayrılanlar Emre Ertan ve Ali Bulut oldu. Teknede dönen muhabbetlerden ve tekne sahibinin önerilerini göz ardı etmeyen ekip tekne üstüne ne kadar iskotaydı vinçti, mandardı, halattı, fırçaydı kısacası ne kadar içeriye alınabilecek şey varsa içeriye aldı. Teknenin içini ellerinden geldiği kadar neta ettiler ve emektar bluemoonlarını bırakmak üzere yollandılar. Otobüs saatlerin gelmelerini beklediler ve günün geri kalanında yemek ve dondurma yiyerek geçirdiler.

Güney Yarışı Çanakkale Dönüşü Seyir Defteri:

4. Gün:

Büyük bir hevesle katıldığımız güney yarışında, Çanakkale Gelibolu açıklarında 12 Temmuz sabahı yaşadığımız badireden sonra tekneyi Çanakkale belediye marinasına koyup geri dönmüştük. Ama teknenin daha fazla zarar görmemesi ve evine geri dönmesi için bir hafta sonra geri çıkarmak üzere gayet spontan bir şekilde ben, Yiğit Güler ve Arda Cezzar Çanakkaleye geldik. Geldiğimiz gibi hazırlıklara başladık. İlk önce bidon bidon mazot aldık, şehrin ortasında ellerinde 3 bidon mazot bir tane hortum aynı zamanda birkaç erzak ve

gözlerinde güneş gözlükleri ile gezinirken, Yiğit'in aklına ya bu teknenin dümeni yeniden kırılırsa ve biz kimseye ulaşamazsak ne yaparız sorusu geldi. Bunun için öncelikle sahil güvenlik'e haber vermeye gittik. Ardından yedek dümen niyetine iki tane 5 metrelik kalaslar almamız gerekti. Bu kalaslarla göyya tekneyi yönlendirecektik. Bunun için Arda Cezzar kerestecilere gitti ve keresteleri alarak tekneye geri dönüş yaptı. İlk gün böyle geçtikten sonra moral kazanmak için gece bir de rakı balık yapıldı ve sabahın dördünde kalkmak üzere tekneye dönülüp yatıldı.

5. Gün:

Sabah dörtte kalkış ve yola çıkış. Akıntıları ile ünlü meşhur Çanakkale Boğazının meşhur burunlarını sabahın verdiği durgunluk ile büyük bir hızla geçtik. Asıl amaç internetten öğrendiğimiz lodos fırtınasından kaçmak olduğundan elimizden geldiğince hızlı yol alıyorduk. Boğazı geçmeye başladığımız dakikalarda hava bir anda sertleşti ve bizim küçük ceviz kabuğu teknemizin vardavela tellerinin 50 santim üstüne çıkan dalgaları gördük. Bu anlar hem midelere hem de dayanıklılığa hitap eden dönüşümüzün en zor dakikaları idi ama başarılı bir şekilde atlattık ve, dalgaya karşı 14 beygirlik motorla yer yer saatte 2kt hızla tırmandığımız 12-13 küsür saatlik yolculuktan sonra Şarköy isimli çok güzel bir yazlık beldeye geldik. Şaşırtıcı olan durum, bu beldede erzak tedarik edebilmemizin yanında sürü ile eğlence merkezinin de olması idi. Yemeğimizi çok güzel bir köftecide yiyerek bir daha dönmek üzere teknemize yönlendik. Çanakkale'de Arda Cezzar'ın şimdi de kulübümüzde olan, liseden bir arkadaşının ailesinin teknesi ile karşılaşmıştık. İstanbul'a dönüş yolculuğumuzda eşlik ettiler. En son hava raporlarını da onlardan öğrendik. Lodos fırtınası denen olayın pek bir ciddiyeti olmadığını anladık. Trakya'nın babacan poyrazı lodosu ezmiş, lodos sadece ufak bir yağmur bıraktırmıştı. Daha sonra poyraz tekrar esmeye devam etmişti. Ertesi günün sakin geçeceği haberini aldıktan sonra rahatça yattık.

6. Gün:

Önümüzde daha 100 mile yakın yol vardı ve nasıl geçeceğimizi düşünürken havanın yumuşamasından dolayı ve bizim de karaya daha yaklaşmamızdan dolayı dalgalar hafiflemişti. Artık daha sakin ve daha hızlı yol alır olduk. Yolda Karaköy Güllüoğlu'ndan aldığımız fıstıklı ve cevizli baklavalardan döndü. Saatlerimizi oldies müzikle geçirdik. Akşam üstü hafif lodos bize sadaka dalgası yaptıysa da dümenimizi zorlayacak kadar büyük olmadı. Denizde olaysız geçen bir günden sonra akşam saatlerinde Silivri limanının yanaştık. Karnımızı bir güzel burada da doyurup az buz temizlendikten sonra, lunaparka gidip çarpışan arabalarda çarpıştık. Ve tekrardan erkenden yattık.

7. Gün:

Artık bu yolculuğumuzun son günü idi ve İstanbul'a çok az bir mesafe vardı. Sabah yine erkenden yola çıktık ve yedi saat gibi bir sürede saat 15:00 civarı İstanbul Ataköy Marina'ya vardık. Teknenin temizliği ve içindeki eşyaların yerleştirilmesi ile ilgilendikten sonra saat 21:00'da uç cengaver Su-Sail genci evlerine dağıldı ve o çok hak ettikleri uzun duş ve üstüne rahat uykuyu aldılar.

Mert Ali Ulufi

